

Trasaturi ale modernismului in lirica lui Tudor Arghezi

Debutat in plina miscare samanatorista, la sfarsitul secolului al XIX-lea, dar intr-o revista macedonskiana, Arghezi e modernist prin sinteza pe care poetica sa o realizeaza.

Ea conserva unele ecouri eminesciene (in unele "Creioane" si in erotica elegiac), influente simboliste (agate negre, Flori de mucigai), anuntand, prin anumite aspect ale creatiei sale (celebralitatea, sensibilitatea zbuciumata cu mari elanuri seismic, amploarea teritoriilor sale lirice, voluptatea metamorfozei) avangarda care va vedea in el un precursor.

Chiar teme lirice adjudicate de traditionalisti (lirica mistica, paradisul naturii rustice, cu gazelle si buruienile sale, poezia sociala) primesc expresie moderna, in esentiala renovare a expresiei lirice si a viziunii poetice argheziene.

Indeosebi prin interesul acordat lexicului extras din totae registrele limbii-arhaic, bisericesc, cotidian, rural, mahalagesc, argotic, filosofic, prin vocatia sa de "poeta artifex", reflex artistic al unei constiinte zbuciumate de contradictii, prin exploatarea resurselor esteticii uratului, ca si prin extraordinara eliberare a liricului de prejudecati, clisee si constrangeri, poezia argheziana depaseste epigonismul eminescian si se afirma ca fundamental modernista.

Contemporan cu O. Goga si cu Ion Minulescu, dar si cu mai tinerii Lucian Blaga, Adrian Maniu, Ion Pillat, Arghezi debuteaza editorial in 1927 cu un volum care surprinde, " Cuvinte potrivite", in ciuda faptului ca majoritatea poeziilor erau cunoscute din periodicile in care fusesera risipite, timp de doua decenii.

Reactiile criticii, unele elogioase, altele violent contestatare, par sa exprime deruta in fata unui poet nonconformist.

Calinescu il declara pe autor "cel mai mare contemporan al nostru", remarcand ca "nimeni nu poate fi mai trivial cu atata suavitate si mai elevat cu mijloace atata de materiale".

Ion Barbu va ataca, din pozitie opusa, aceeasi dimensiune a poeziei argheziene, opinand ca tocmai "plasticitatea masei ei verbale" este cea care respinge "mesagiul" si refuza "Ideea".

Nicolae Balota va sublinia, ulterior, dimensiunea ontologica a legaturii dintre finta si cuvant in poetica argheziana, intentia cuvantului poetic de a substitui fiinta, dar si "descoperirea golului in cuvant".

Mare inovator al lexicului, de o materialitate masiva sau, alteori, de o eterata suavitate, ca si al sintaxei poetice care devine una de virtuositate, Arghezi este un poet proteic : desi extinsa pe mai bine de sase decenii, lirica sa nu evolueaza in etape, nu se incadreaza marginilor unei singure ideologii literare, nu prezinta atitudini unitare care sa configureze compact temele lirice.

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

In plus, surprinde varietatea paletei tematice : poezia pentru copii se alatura celei filosofice, universul "boabei si al faramei" sta langa cel al poeziei programatice, universul temnitei, alaturi de psalmi, sentimentul elegiac minor, alaturi de cel abisal, metafizic.